

Anledning til at fritage Selskabet fra den Stempelafgift, som andre Forsikringsselskaber maa betale.

Man skulde tro, at et Lovforslag med dette Formaal, der ved Hjælp af saa billige Midler støtter en af alle anerkendt god Sag, vilde blive modtaget med Sympati og møde Støtte fra de forskellige Sider. Dets Gennemførelse kommer jo ikke til at koste Statskassen noget synderligt. Det har da ogsaa mødt Sympati paa sin Vej her i Rigsdagen. Det vandt Tilslutning i Folketinget fra de forskellige Partier, og ikke mindst fremkom der meget varme og anerkendende Udtalelser om det fra Højres Side. Man havde da Ret til at vente, at det, naar det kom herop, vilde møde samme venlige Modtagelse, men det har vist sig ikke at være Tilfældet. Det ærede Flertal har stillet et Ændringsforslag, hvis Resultat det maa vide vil blive, at Forslaget standses. Ændringsforslaget indeholder det samme Princip, som indeholdes i det Forslag, der i Samlingen 1902—03 blev stillet til § 39 i Lovforslaget om Livsforsikringsvirksomhed. Den Bestemmelse, der herom blev indsat i Landstinget, gik ud paa, at danske Selskaber skulde være fritagne for ethvert Brug af Stempelpapir. Denne Bestemmelse udgik under Behandlingen i Folketinget, fordi den ikke kunde finde Tilslutning der og mødte Modstand hos Regeringen. Men det selvsamme er Tilfældet med det her stillede Ændringsforslag. Tanken, der ligger til Grund for dette, var fremme under Behandlingen i Folketinget, men vandt ingen Tilslutning og mødte Modstand hos Ministeren. Under Sagens videre Behandling har det ogsaa vist sig, at Ministeren ikke vil modtage Ændringsforslaget. Altsaa, Vedtagelsen af det er ensbetydende med, at vi ikke faa dette Lovforslag vedtaget, og det maa jeg i højeste Grad beklage. Jeg finder nemlig, at der ikke er nogen som helst Grund til at lægge denne Sag Hindringer i Vejen. Jeg skal minde om, at vi her i det høje Ting under Behandlingen af sociale Love fra forskellige Sider ofte have hørt den Ytring, at Arbejderne ogsaa burde gøre, hvad de kunde, for at hjælpe sig selv. Her foreligger et Forsøg fra Arbejdernes Side paa ved Hjælp af de smaa Midler, de raade over, at søge at hjælpe sig selv saa godt, de kunne, og de ønske kun en lille Støtte fra Statskassen, som ikke koster Staten noget af nævneværdig Betydning, nemlig Stempelfritagelse for deres Policier. Et saadant

Ønske møder her en meget stærk Modstand.

Den ærede Ordfører udtalte før, at det af Flertallet stillede Ændringsforslag anbefaler sig selv ved at stille alle lige. Jeg har i og for sig ikke noget principielt mod det af Flertallet stillede Ændringsforslag. Naar jeg er imod det, er det væsentlig fordi jeg har den Opfattelse, at Følgen af at vedtage det, betyder en Standsning af selve Lovforslaget. Det er den væsentligste Grund, jeg har mod Ændringsforslaget, men jeg kan alligevel ikke give den ærede Ordfører fuldstændig Ret i, at dette stiller alle lige, naar man ser det i Belysning af det foreliggende Lovforslag. Dette gaar jo ud paa at skaffe en lille Begunstigelse for det Selskab, som har sat sig det særlige Formaal at virke blandt de smaa i Samfundet, og det kan man dog ikke sige, at de øvrige Livsforsikringsselskaber gøre. De øvrige tage ganske vist ogsaa de smaa Forsikringer med, men det er ikke dem, de leve af, de leve af de store Forsikringer. De have ikke nogen Bestemmelse, hvori de ofre noget paa at paavirke de smaa i Samfundet til at tegne Forsikringer. De tage dem med, naar deres Agenter kunne faa dem med, men de ofre ikke noget paa dem. De have heller ingen Bestemmelser, som stille de smaa forsikrede saaledes, at de sikres mod at tabe deres Livsforsikring, naar Sygdom eller Arbejdsløshed indtræder. Derfor mener jeg ikke, at dette Ændringsforslag paa nogen Maade kan siges at være berettiget, og det forekommer mig, at naar det kun vil komme til at virke som en Hindring for Lovforslagets Gennemførelse, vil der være al Grund for Flertallet til at tage det tilbage. Jeg vil under alle Omstændigheder meget henstille til Flertallet at tage under Overvejelse, om det ikke kan tage Ændringsforslaget tilbage og derved gøre Vejen fri for det lille Lovforslag, her foreligger.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jeg beklager det Resultat, som Flertallet er kommet til, thi det Forslag, som det stiller, er en fuldstændig Forandring af Lovforslaget, og jeg kan ikke tiltræde det. Selv om man i Princippet gik ind paa det, vilde det derhos være aldeles nødvendigt at gøre nogle Tilføjelser dertil. For det første maatte det vel sagtens fastslaas, at ogsaa Livrenter og Overlevelsrenter, hvis Beløb ikke oversteg 1000 Kr., fik samme Begunstigelse, og endelig vilde det for Kon-